WYMAGANIA EDUKACYJNE Z FIZYKI

KLASA VII SZKOŁY PODSTAWOWEJ

„To nasz świat. Fizyka” – Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe

rok szkolny 2026/2027

Podręcznik: „To nasz świat. Fizyka. Klasa 7”
Wydawnictwo: Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe (GWO)

Zasady ogólne

Wymagania edukacyjne wynikają z podstawy programowej kształcenia ogólnego z fizyki oraz programu nauczania „To nasz świat. Fizyka”.

Wymagania mają charakter **kumulatywny** – uczeń otrzymujący ocenę wyższą powinien spełniać także wymagania określone dla ocen niższych.

Przy ocenianiu uwzględnia się w szczególności:

- stopień opanowania wiadomości i umiejętności;
- umiejętność posługiwania się pojęciami i prawami fizycznymi;
- rozwiązywanie zadań rachunkowych i problemowych;
- wykonywanie i analizowanie doświadczeń;
- posługiwanie się wykresami, tabelami i schematami;
- wyciąganie wniosków;
- wykorzystywanie wiedzy w sytuacjach praktycznych;
- samodzielność pracy ucznia.

DZIAŁ I. ODDZIAŁYWANIA I MATERIA

Temat	Ocena dopuszczająca 2	Ocena dostateczna 3	Ocena dobra 4	Ocena bardzo dobra 5	Ocena celująca 6
1. Fizyka – poszukiwanie zrozumienia	Rozpoznaje fizykę jako naukę przyrodniczą; wykonuje prosty pomiar; zapisuje wynik z jednostką.	Wyjaśnia rolę obserwacji i doświadczenia; wie, że każdy pomiar ma ograniczoną dokładność.	Formułuje prosty problem badawczy i hipotezę; odczytuje dokładność przyrządu; zapisuje wyniki pomiarów.	Samodzielnie planuje proste doświadczenie, analizuje wyniki i formułuje wnioski.	Projektuje sposób weryfikacji hipotezy, ocenia wiarygodność wyników i wskazuje możliwe źródła niepewności.
2. Rodzaje oddziaływań	Wymienia przykłady oddziaływań grawitacyjnych, elektrycznych i magnetycznych.	Rozpoznaje rodzaj oddziaływania i opisuje jego podstawowe skutki.	Podaje przykłady oddziaływań z życia codziennego; rozumie ich wzajemność.	Analizuje różne sytuacje i wskazuje ciała wzajemnie na siebie oddziałujące.	Samodzielnie interpretuje nietypowe sytuacje i uzasadnia rodzaj oraz skutki oddziaływania.
3. Siła i jej cechy	Wie, że miarą oddziaływania jest siła; zna jednostkę siły – niuton.	Wymienia cechy siły: wartość, kierunek, zwrot i punkt przyłożenia; posługuje się siłomierzem.	Przedstawia siłę graficznie za pomocą wektora i odczytuje jej cechy.	Analizuje działanie sił na podstawie rysunku i prawidłowo dobiera skalę wektora.	Samodzielnie rozwiązuje złożone problemy związane z graficznym przedstawianiem i porównywaniem sił.
4. Rodzaje sił	Rozpoznaje siłę ciężkości, sprężystości i tarcia.	Podaje przykłady występowania różnych sił w otoczeniu.	Określa kierunek i zwrot poznanych sił oraz opisuje ich skutki.	Analizuje sytuację fizyczną i wskazuje wszystkie istotne siły działające na ciało.	Rozwiązuje nietypowe problemy wymagające analizy kilku rodzajów sił jednocześnie.
5. Równoważenie się sił	Wie, kiedy dwie siły się równoważą.	Rozpoznaje siły równoważące się; zna pojęcie siły wypadkowej.	Wyznacza wypadkową dwóch sił działających wzdłuż jednej prostej.	Analizuje warunki równowagi ciała i przedstawia działające siły graficznie.	Samodzielnie analizuje bardziej złożone układy sił i uzasadnia stan równowagi ciała.

6. Zasada akcji i reakcji	Wie, że oddziaływania są wzajemne.	Wskazuje pary sił akcji i reakcji w prostych przykładach.	Formułuje sens trzeciej zasady dynamiki i stosuje ją do sytuacji życia codziennego.	Wyjaśnia, dlaczego siły akcji i reakcji nie równoważą się, mimo równych wartości.	Analizuje nietypowe sytuacje i samodzielnie wykorzystuje zasadę akcji i reakcji do ich wyjaśnienia.
7. Masa a siła ciężkości	Zna pojęcie masy oraz jej jednostkę; wie, że na ciało działa siła ciężkości.	Rozróżnia masę i ciężar; zna przybliżoną wartość natężenia pola grawitacyjnego przy powierzchni Ziemi.	Stosuje zależność $F_g = mg$ w prostych zadaniach.	Przekształca zależność i rozwiązuje zadania wymagające obliczenia masy lub siły ciężkości.	Rozwiązuje złożone zadania problemowe oraz interpretuje zależność siły ciężkości od masy.
8. Stany skupienia	Wymienia trzy podstawowe stany skupienia materii.	Opisuje podstawowe właściwości ciał stałych, cieczy i gazów.	Porównuje właściwości substancji w różnych stanach skupienia.	Wyjaśnia obserwowane właściwości na podstawie cząsteczkowej budowy materii.	Samodzielnie interpretuje nietypowe zjawiska wykorzystując model cząsteczkowy.
9. Budowa ciał stałych, cieczy i gazów	Wie, że materia ma budowę cząsteczkową.	Opisuje ułożenie i ruch cząsteczek w ciałach stałych, cieczach i gazach.	Łączy budowę mikroskopową z właściwościami substancji.	Wyjaśnia różnice w ściśliwości, kształcie i objętości różnych stanów skupienia.	Stosuje model cząsteczkowy do samodzielnego wyjaśniania złożonych zjawisk.
10. Siły międzycząsteczkowe	Wie, że między cząsteczkami występują oddziaływania.	Podaje przykłady skutków działania sił międzycząsteczkowych.	Wyjaśnia wybrane zjawiska wynikające z oddziaływań między cząsteczkami.	Interpretuje doświadczenia dotyczące napięcia powierzchniowego, spójności i przylegania.	Samodzielnie projektuje lub analizuje doświadczenia obrazujące oddziaływania międzycząsteczkowe.
11. Gęstość. Jednostki gęstości	Zna pojęcie gęstości, symbol i podstawową jednostkę.	Stosuje wzór $\rho = m/V$ w prostych zadaniach.	Przelicza jednostki gęstości i oblicza masę, objętość lub gęstość.	Analizuje dane i wykorzystuje tabele gęstości do identyfikacji substancji.	Rozwiązuje wieloetapowe problemy wymagające łączenia gęstości z innymi wielkościami fizycznymi.
12. Wyznaczanie gęstości	Mierzy masę i objętość ciała o regularnym kształcie.	Wyznacza gęstość na podstawie prostych pomiarów.	Wyznacza objętość ciała o nieregularnym kształcie za pomocą cylindra miarowego.	Samodzielnie planuje i wykonuje doświadczenie wyznaczające gęstość ciała stałego lub cieczy.	Ocenia dokładność pomiarów, analizuje źródła błędów i proponuje udoskonalenie doświadczenia.

DZIAŁ II. CIŚNIENIE I SIŁA WYPORU

Temat	Ocena dopuszczająca 2	Ocena dostateczna 3	Ocena dobra 4	Ocena bardzo dobra 5	Ocena celująca 6
13. Ciśnienie	Zna pojęcie ciśnienia i jednostkę – paskal; wie, że ciśnienie zależy od siły nacisku i powierzchni.	Stosuje wzór p = F/S w prostych zadaniach; podaje przykłady ciśnienia atmosferycznego.	Oblicza ciśnienie i przelicza jednostki; przewiduje wpływ zmiany siły lub powierzchni.	Przekształca wzór i oblicza siłę parcia lub powierzchnię; wyjaśnia działanie ciśnienia atmosferycznego.	Rozwiązuje wieloetapowe zadania problemowe i samodzielnie analizuje praktyczne zastosowania ciśnienia.
14. Prawo Pascala	Zna treść prawa Pascala.	Podaje przykłady jego zastosowania.	Wyjaśnia zasadę działania urządzeń hydraulicznych.	Stosuje prawo Pascala do analizy działania prasy lub podnośnika hydraulicznego.	Rozwiązuje złożone zadania problemowe dotyczące układów hydraulicznych.
15. Ciśnienie hydrostatyczne	Wie, że ciecz wywiera ciśnienie oraz że rośnie ono z głębokością.	Wskazuje wielkości wpływające na ciśnienie hydrostatyczne.	Stosuje zależność p = ρgh w prostych obliczeniach.	Analizuje wpływ gęstości cieczy i wysokości słupa cieczy oraz interpretuje doświadczenia.	Rozwiązuje złożone problemy oraz przewiduje wyniki doświadczeń dotyczących ciśnienia hydrostatycznego.
16. Prawo Archimedesa	Wie, że na ciało zanurzone w cieczy działa siła wyporu; zna jej kierunek i zwrot.	Zna treść prawa Archimedesa.	Oblicza siłę wyporu w prostych przypadkach i wyznacza ją doświadczalnie.	Analizuje zależność siły wyporu od gęstości cieczy i objętości zanurzonego ciała.	Rozwiązuje wieloetapowe zadania i samodzielnie interpretuje doświadczenia związane z prawem Archimedesa.
17. Pływanie a siła wyporu	Rozpoznaje, czy ciało pływa, tonie lub wypływa.	Porównuje siłę wyporu i siłę ciężkości w różnych sytuacjach.	Wyjaśnia warunki pływania ciał na podstawie równowagi sił.	Analizuje zachowanie ciała po zmianie jego objętości, masy lub cieczy.	Samodzielnie rozwiązuje złożone problemy dotyczące pływania i zanurzenia ciał.

18. Pływanie a gęstość	Wie, że zachowanie ciała w cieczy zależy od gęstości ciała i cieczy.	Porównuje gęstości i przewiduje, czy ciało będzie pływać czy tonąć.	Wyjaśnia warunki pływania, wykorzystując zależności między gęstościami.	Wyznacza gęstość cieczy lub ciała z wykorzystaniem prawa Archimedesa.	Projektuje doświadczenie umożliwiające wyznaczenie gęstości i rozwiązuje złożone problemy związane z pływaniem.

DZIAŁ III. RUCH I SIŁY

Temat	Ocena dopuszczająca 2	Ocena dostateczna 3	Ocena dobra 4	Ocena bardzo dobra 5	Ocena celująca 6
19. Ruch i jego opis	Rozróżnia ruch i spoczynek; zna pojęcia toru i drogi.	Wyjaśnia względność ruchu; rozróżnia ruch prostoliniowy i krzywoliniowy.	Posługuje się jednostkami drogi i czasu i wykonuje ich przeliczenia.	Analizuje opis ruchu względem różnych układów odniesienia; poprawnie zaokrągla wyniki.	Samodzielnie rozwiązuje nietypowe problemy dotyczące względności ruchu.
20. Prędkość. Jednostki prędkości	Zna pojęcie prędkości, jej symbol i jednostkę.	Stosuje wzór v = s/t w prostych zadaniach.	Oblicza drogę, czas i prędkość oraz przelicza km/h i m/s.	Planuje doświadczenie umożliwiające wyznaczenie prędkości i analizuje wynik.	Rozwiązuje wieloetapowe zadania i interpretuje prędkość jako wielkość opisującą ruch.
21. Ruch jednostajny prostoliniowy	Rozpoznaje ruch jednostajny prostoliniowy.	Wie, że w równych odstępach czasu ciało pokonuje równe drogi.	Oblicza drogę, czas i prędkość w ruchu jednostajnym.	Sporządza i interpretuje wykres zależności drogi od czasu.	Rozwiązuje złożone zadania z wykorzystaniem wykresów i kilku poruszających się ciał.
22. Wykresy prędkości	Odczytuje proste informacje z wykresu prędkości od czasu.	Rozpoznaje na wykresie ruch jednostajny.	Odczytuje wartości prędkości i przedziały czasu oraz interpretuje przebieg ruchu.	Porównuje ruch kilku ciał na podstawie wykresów.	Samodzielnie analizuje nietypowe wykresy i wyciąga z nich wieloetapowe wnioski.
23. Ruch odcinkami jednostajny	Wie, że ruch może przebiegać z różnymi prędkościami na kolejnych etapach.	Odczytuje informacje o kolejnych etapach ruchu.	Oblicza drogę i czas na poszczególnych odcinkach.	Analizuje cały ruch, korzystając z danych tabelarycznych i wykresów.	Rozwiązuje złożone problemy dotyczące ruchu wieloetapowego, tworzy jego opis graficzny.

24. Ruch jednostajnie przyśpieszony	Rozpoznaje ruch, w którym prędkość wzrasta.	Zna pojęcie przyspieszenia i jego jednostkę.	Oblicza przyspieszenie w prostych przypadkach.	Interpretuje wykres v(t) i analizuje zmianę prędkości w czasie.	Rozwiązuje wieloetapowe problemy oraz analizuje wyniki doświadczenia dotyczącego ruchu przyspieszonego.
25. Ruch jednostajnie zmienny	Rozróżnia zwiększanie i zmniejszanie prędkości.	Rozpoznaje ruch jednostajnie przyspieszony i opóźniony.	Oblicza zmianę prędkości i przyspieszenie.	Interpretuje wykresy ruchu jednostajnie zmiennego i wykonuje obliczenia na podstawie danych.	Samodzielnie analizuje złożone wykresy i rozwiązuje problemy dotyczące różnych rodzajów ruchu.
26. Pierwsza zasada dynamiki Newtona	Wie, że ciało może pozostawać w spoczynku lub poruszać się ruchem jednostajnym, gdy działające siły się równoważą.	Zna treść pierwszej zasady dynamiki; rozumie pojęcie bezwładności.	Stosuje pierwszą zasadę dynamiki do prostych sytuacji.	Wyjaśnia zjawiska związane z bezwładnością i analizuje działające siły.	Samodzielnie wykorzystuje pierwszą zasadę dynamiki do interpretowania nietypowych sytuacji.
27. Druga zasada dynamiki Newtona	Wie, że niezrównoważona siła powoduje zmianę ruchu ciała.	Zna zależność między siłą, masą i przyspieszeniem.	Stosuje zależność F = ma w prostych zadaniach.	Przekształca wzór, oblicza różne wielkości i analizuje wpływ masy i siły na przyspieszenie.	Rozwiązuje złożone zadania, łącząc drugą zasadę dynamiki z wcześniej poznanymi zależnościami.
28. Trzy zasady dynamiki Newtona	Rozpoznaje podstawowe przykłady zastosowania zasad dynamiki.	Rozróżnia trzy zasady dynamiki i wskazuje ich proste zastosowania.	Dobiera właściwą zasadę dynamiki do określonej sytuacji.	Analizuje działające siły i wyjaśnia ruch ciała za pomocą zasad dynamiki.	Rozwiązuje nietypowe problemy wymagające jednoczesnego wykorzystania kilku zasad dynamiki; wyjaśnia m.in. zjawisko odrzutu.

DZIAŁ IV. PRACA, ENERGIA, MOC

Temat	Ocena dopuszczająca 2	Ocena dostateczna 3	Ocena dobra 4	Ocena bardzo dobra 5	Ocena celująca 6
29. Praca	Zna pojęcie pracy mechanicznej, symbol i jednostkę – dżul.	Zna wzór W = Fs i wykonuje proste obliczenia.	Rozpoznaje sytuacje, w których praca mechaniczna jest wykonywana lub wynosi zero.	Przekształca wzór i oblicza siłę lub drogę; interpretuje wynik.	Rozwiązuje złożone zadania problemowe dotyczące pracy mechanicznej.
30. Energia i zasada jej zachowania	Zna pojęcie energii i jej jednostkę; wymienia podstawowe rodzaje energii.	Wie, że wykonanie pracy może prowadzić do zmiany energii.	Opisuje przemiany energii i zna zasadę zachowania energii.	Stosuje zasadę zachowania energii do wyjaśniania zjawisk i procesów.	Analizuje złożone przemiany energii i samodzielnie określa bilans energii w układzie.
31. Energia potencjalna grawitacji	Wie, że podniesione ciało ma energię potencjalną grawitacji.	Wskazuje czynniki wpływające na jej wartość.	Stosuje zależność Ep = mgh w prostych zadaniach.	Oblicza zmianę energii potencjalnej i przekształca wzór.	Rozwiązuje złożone problemy dotyczące zmian energii potencjalnej i wykonanej pracy.
32. Energia kinetyczna	Wie, że poruszające się ciało ma energię kinetyczną.	Wie, że energia kinetyczna zależy od masy i prędkości.	Stosuje wzór $E_k = mv^2/2$ w typowych zadaniach.	Analizuje wpływ masy i prędkości na wartość energii kinetycznej.	Rozwiązuje nietypowe zadania i porównuje zmiany energii kinetycznej w różnych sytuacjach.
33. Energia mechaniczna	Wie, że energia mechaniczna może być sumą energii kinetycznej i potencjalnej.	Rozpoznaje przemiany energii potencjalnej i kinetycznej.	Opisuje przemiany energii mechanicznej w prostych układach.	Stosuje zasadę zachowania energii mechanicznej do rozwiązywania zadań.	Rozwiązuje złożone problemy, analizując kolejne etapy przemian energii.

34. Straty energii mechanicznej	Wie, że wskutek oporów ruchu energia mechaniczna może się zmniejszać.	Podaje przykłady przemiany energii mechanicznej w energię wewnętrzną.	Wyjaśnia rolę tarcia i oporów ruchu w przemianach energii.	Analizuje bilans energii w rzeczywistych procesach, uwzględniając straty energii mechanicznej.	Samodzielnie interpretuje złożone przemiany energii i wyjaśnia pozorne „znikanie” energii.
35. Moc	Zna pojęcie mocy, symbol i jednostkę wat.	Zna wzór P = W/t i wykonuje proste obliczenia.	Oblicza pracę, moc lub czas; interpretuje znaczenie mocy urządzenia.	Porównuje urządzenia i wykonawców pracy na podstawie ich mocy; rozwiązuje zadania wieloetapowe.	Rozwiązuje złożone problemy wymagające połączenia mocy, pracy i energii.
36. Moc, czas i prędkość	Rozumie, że moc zależy od wykonanej pracy i czasu.	Oblicza podstawowe wielkości ze wzoru na moc.	Łączy zależności dotyczące pracy, mocy, drogi i czasu.	Rozwiązuje zadania wymagające wykorzystania zależności między mocą, siłą i prędkością.	Samodzielnie wyprowadza i stosuje zależności między mocą, siłą i prędkością w złożonych sytuacjach problemowych.

OGÓLNE WYMAGANIA DOŚWIADCZALNE

W toku nauki fizyki uczeń, odpowiednio do poziomu swoich osiągnięć:

- przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania doświadczeń;
- posługuje się podstawowymi przyrządami pomiarowymi;
- określa zakres i dokładność przyrządu;
- wykonuje pomiary;
- zapisuje wyniki wraz z jednostkami;
- porządkuje wyniki w tabelach;
- przedstawia dane na wykresach;
- formułuje obserwacje;
- odróżnia obserwację od wniosku;
- formułuje wnioski;
- stawia hipotezy;

- planuje doświadczenia;
- analizuje wyniki doświadczeń;
- ocenia ich wiarygodność;
- wskazuje możliwe źródła niepewności pomiarowej.

Poziom	Uczeń
2	wykonuje proste czynności pomiarowe według instrukcji; odczytuje wynik i zapisuje jednostkę; przestrzega podstawowych zasad bezpieczeństwa
3	wykonuje pomiar według instrukcji i zapisuje wyniki w uporządkowanej formie; formułuje prostą obserwację
4	dobiera podstawowy przyrząd pomiarowy, wykonuje pomiary i wyciąga poprawny wniosek
5	samodzielnie planuje prosty sposób badania, analizuje wyniki, przedstawia je w tabeli lub na wykresie i formułuje wniosek
6	samodzielnie projektuje doświadczenie, przewiduje wynik, analizuje wiarygodność pomiaru, wskazuje źródła niepewności i proponuje udoskonalenia

OGÓLNE WYMAGANIA W ZAKRESIE ROZWIĄZYWANIA ZADAŃ

Uczeń, odpowiednio do poziomu wymagań:

- odczytuje dane z treści zadania;
- zapisuje dane i wielkości szukane;
- stosuje poprawne symbole wielkości fizycznych;
- dobiera odpowiednią zależność lub wzór;
- przekształca proste wzory;
- przelicza jednostki;
- wykonuje obliczenia;
- zapisuje wynik z jednostką;
- ocenia sens fizyczny otrzymanego wyniku;

- korzysta z tabel, wykresów i schematów;
- wyjaśnia tok swojego rozumowania;
- wykorzystuje kilka zależności fizycznych w zadaniach wieloetapowych.

Poziom	Uczeń
2	rozpoznaje wielkości fizyczne występujące w prostym zadaniu i z pomocą nauczyciela dobiera odpowiednią zależność
3	podstawia dane do poznanego wzoru i wykonuje proste obliczenia
4	samodzielnie dobiera wzór, wykonuje obliczenia i zapisuje wynik z jednostką
5	przekształca wzory, łączy kilka informacji i wyjaśnia tok rozumowania
6	samodzielnie dobiera strategię rozwiązania problemu, łączy różne prawa i zależności oraz ocenia sens otrzymanego wyniku

---

WYMAGANIA W ZAKRESIE ANALIZY INFORMACJI

Uczeń, odpowiednio do poziomu:

- **2** – odczytuje pojedynczą informację z tabeli, schematu lub wykresu;
- **3** – odczytuje kilka informacji i wykorzystuje je w prostym zadaniu;
- **4** – interpretuje dane przedstawione w tabeli, wykresie lub schemacie;
- **5** – porównuje dane, dostrzega zależności i formułuje wnioski;
- **6** – samodzielnie analizuje złożone informacje przedstawione w różnych formach i wykorzystuje je do rozwiązania nowego problemu.

OGÓLNE KRYTERIA OCEN

Ocena celująca 6

Uczeń spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:

- sprawnie i samodzielnie posługuje się wiedzą i umiejętnościami określonymi w programie nauczania;
- wykorzystuje wiedzę w nowych i nietypowych sytuacjach;
- rozwiązuje złożone problemy;
- samodzielnie planuje doświadczenia i interpretuje ich wyniki;
- analizuje informacje przedstawione w różnych formach;
- formułuje i uzasadnia wnioski;
- dostrzega związki pomiędzy różnymi zagadnieniami fizycznymi.

Ocena bardzo dobra 5

Uczeń:

- bardzo dobrze opanował wiadomości i umiejętności;
- samodzielnie rozwiązuje typowe i bardziej złożone zadania;
- poprawnie stosuje prawa i zależności fizyczne;
- analizuje wykresy, tabele i wyniki doświadczeń;
- samodzielnie wykonuje doświadczenia;
- poprawnie formułuje wnioski;
- posługuje się prawidłową terminologią fizyczną.

Ocena dobra 4

Uczeń:

- opanował większość wiadomości i umiejętności;
- rozwiązuje typowe zadania;
- stosuje odpowiednie wzory;

- przelicza podstawowe jednostki;
- interpretuje proste wykresy i tabele;
- wykonuje doświadczenia według instrukcji;
- prawidłowo formułuje podstawowe wnioski.

Ocena dostateczna 3

Uczeń:

- opanował podstawowe wiadomości i umiejętności;
- zna najważniejsze pojęcia, prawa i jednostki;
- rozwiązuje proste zadania według poznanego schematu;
- odczytuje podstawowe informacje z wykresów i tabel;
- wykonuje proste doświadczenia z niewielką pomocą nauczyciela;
- formułuje proste wnioski.

Ocena dopuszczająca 2

Uczeń:

- opanował wiadomości i umiejętności konieczne do dalszego kształcenia;
- rozpoznaje podstawowe pojęcia i wielkości fizyczne;
- zna podstawowe jednostki;
- z pomocą nauczyciela rozwiązuje najprostsze zadania;
- wykonuje podstawowe czynności podczas doświadczenia;
- podejmuje próby wykorzystania poznanej wiedzy.

Ocena niedostateczna – 1

Uczeń:

- nie opanował wiadomości i umiejętności koniecznych do dalszego kształcenia;
- nie rozpoznaje podstawowych pojęć i zależności fizycznych;
- nie potrafi zastosować podstawowych wiadomości nawet w prostych sytuacjach;

- nie wykonuje najprostszych zadań mimo pomocy nauczyciela;
- nie wykazuje osiągnięcia minimalnego poziomu wymagań edukacyjnych.

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH

Wymagania edukacyjne dostosowane do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oświatowego, zaleceniami zawartymi w opinii lub orzeczeniu poradni psychologiczno-pedagogicznej oraz rozpoznanymi potrzebami ucznia.

Dostosowanie może dotyczyć w szczególności:

- sposobu formułowania poleceń;
- stopnia złożoności zadań;
- czasu przeznaczonego na wykonanie pracy;
- sposobu prezentowania wiedzy;
- sposobu sprawdzania osiągnięć;
- liczby wykonywanych zadań;
- wykorzystania materiałów pomocniczych;
- organizacji pracy;
- sposobu wykonywania doświadczeń.

Dostosowanie wymagań nie oznacza rezygnacji z realizacji wymagań określonych w podstawie programowej, lecz odpowiednie dostosowanie sposobów dochodzenia przez ucznia do przewidzianych osiągnięć.

FORMY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH

Wiadomości i umiejętności ucznia mogą być sprawdzane poprzez:

- sprawdziany i prace klasowe;
- kartkówki;
- odpowiedzi ustne;
- zadania rachunkowe;

- zadania problemowe;
- doświadczenia i ćwiczenia praktyczne;
- analizę wykresów, tabel, schematów i danych;
- projekty;
- prezentacje;
- pracę indywidualną i zespołową;
- inne formy przewidziane w statucie szkoły.

Ocena śródroczna i roczna jest ustalana na podstawie stopnia opanowania przez ucznia wiadomości i umiejętności określonych w wymaganiach edukacyjnych i zgodnie z zasadami określonymi w statucie szkoły.

Ocena klasyfikacyjna nie powinna być utożsamiana wyłącznie ze średnią arytmetyczną ocen bieżących.

OCENIANIE BIEŻĄCE I INFORMACJA ZWROTNA

Wymagania edukacyjne znane i dostępne przez cały rok szkolny, wykorzystywane w codziennej pracy, planowaniu uczenia się i udzielaniu informacji zwrotnej.

Przed rozpoczęciem pracy nad zagadnieniem przedstawienie uczniom:

cel uczenia się – czego będziemy się uczyć i po co?

kryteria sukcesu – po czym poznam, że potrafię to zrobić?

Informowania uczniów o celach lekcji i kryteriach sukcesu oraz systematycznego przekazywania informacji zwrotnej po formach sprawdzania osiągnięć.

Informacja zwrotna wskazująca:

1. **co uczeń już potrafi;**
2. **co wymaga poprawy;**
3. **co powinien zrobić dalej, aby osiągnąć wyższy poziom.**

SAMOOCENA UCZNIA

W procesie uczenia się umożliwienie uczniowi dokonania krótkiej refleksji:

- Czego się nauczyłem?
- Co potrafię zrobić samodzielnie?
- Co było dla mnie trudne?
- Nad czym powinienem jeszcze popracować?

Bieżące monitorowanie procesu uczenia się.

PODSTAWA PRAWNA I DOKUMENTY ODNIESIENIA

Wymagania opracowano z uwzględnieniem:

- obowiązującej podstawy programowej kształcenia ogólnego;
- programu nauczania fizyki realizowanego w klasie VII;
- podręcznika *„To nasz świat. Fizyka”* GWO;
- przepisów dotyczących oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów;
- przepisów dotyczących dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb ucznia;
- statutu szkoły;
- **rekomendacji Zespołu do Spraw Przyjaznej Edukacji** dotyczących formułowania wymagań edukacyjnych i oceniania. (Zalecających by wymagania były jasne, mierzalne, obserwowalne, sprawdzalne i formułowane językiem czynności ucznia, a ich rolą jest wspieranie procesu uczenia się.)

Nauczyciel fizyki: **Joanna Bodzak**

Klasa: VII

Rok szkolny: 2026/2027